

Р Е Ш Е Н И Е

№ 299

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 15 ноември 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седми ноември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №300 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БОНД 2005“ ЕООД, гр. София с ЕИК по БУЛСТАТ 131458833, чрез процесуален представител адв. Н.*** против решение №385 от 21.05.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №174 по описа на съда за 2012 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление №23-2304456/20.12.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) срещу „БОНД 2005“, гр. София, като за същото нарушение - по чл. 194, ал. 1 от Наредба №7/23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредба №7/23.09.1999 г.) наложеното на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. е намалено на 5500 (пет хиляди и петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, съществено нарушение на процесуални правила и „несъразмерност“ на наложеното наказание с обстоятелствата по случая. Пред съда жалбоподателят се представлява от управителя на „БОНД 2005“ ЕООД - К.И.***, както и от процесуален представител - адв. Н.***. Поддържат жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото посредством данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 18.10.2011 г. при извършена на проверка по спазване на трудовото законодателство от инспектори на Дирекция „ИТ“ СО по повод станала на същата дата трудова злополука с фетален изход в обект - цех за производство на сухи строителни смеси в гр. Батановци, стопанисван от „БОНД 2005“ ЕООД, на дружеството е съставен акт за установено нарушение на правилата за безопасни и здравословни условия на труд. Прието за безспорно установено от районния съд е, че на 18.10.2011 г. Б.Б.*** - работник на наказаното дружество, при невъзложена му работа, с невъведена в експлоатация инсталация за производство на микропродукти, при извършвани настройки и проби на отделните възли на машината, се качва на площадката на машината и в момент, в който оставя сам, при работеща инсталация, попада в опасна работна зона на въртящ се шнеков вал на машината, който го захваща и притиска, вследствие което настъпва смъртта на работника.

При така установеното от фактическа страна, след извършената служебна проверка за законосъобразност, Районен съд - Перник е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по налагане на административно наказание. Споделят се изводите на първата съдебна инстанция, като в тази връзка доводите на процесуалния представител на жалбоподателя съдът смята за неоснователни. Посочената за нарушена законова разпоредба в АУАН и издаденото въз основа на него НП е относима към обстоятелствените им части, в степен наказаното лице да може да разбере какво нарушение му се вменява за извършено. Касационната инстанция не приема тезата на жалбоподателя, че липсата на допълнително посочване на конкретно нарушена законова разпоредба е ограничило правото на защита на работодателя-нарушител в степен да не може адекватно и

своевременно да се защити. Нормата на чл. 194, ал. 1 на Наредба №7/23.09.1999 г. е достатъчно конкретна, дори и без посочена връзка на същата към друг законов текст. Работодателят е нарушил задължението си да подsigурява безопасен достъп на работещите и безопасност на същите във всички места и зони, където се извършват... операции по настройване и поддържане на работното оборудване. Споделят се доводите на жалбоподателя в случая за непрецизно вписване на нарушената законова разпоредба, с посочване само на нормата на чл. 194, ал. 1 на Наредбата. Факта на липса на препратка, с оглед прецизиране на законово вменените задължения на работодателя, не е достатъчен за да бъде самостоятелно основание за отмяна на процесното НП само на това основание. Съдът смята, че с това непрецизиране правото на защита на наказаното лице не е нарушено в степен да не може да разбере какво нарушение му се вменява за извършено, за да може адекватно да се защити, което е видно и от инстанционната фаза по повод конкретния административнонаказателен спор. Още повече, че и в АУАН и в НП съвсем ясно е посочен фактическия състав на нарушението – не е обезопасил шнеков транспортър на инсталацията с предпазно устройство. Това обезопасяване е част от работно оборудване, с което бездействие е застрашена безопасността на работещите при неизпълнение на общото задължение за подsigуряване от страна на работодателя на безопасни условия на труд.

При горните си изводи, районният съд е разгледал спора в неговото същество, като въз основа на събраните писмени и гласни доказателства е приел за установено безспорно, че именно „БОНД 2005“ ЕООД, в качество работодател е осъществил вменения административнонаказателен състав. Твърденията на касационния жалбоподател, че предвид липсата на подписан протокол за предаване на инсталацията на работодателя, същата е съответно под надзора на третото лице, то за нейното обезопасяване е отговорно именно това лице, а не работодателя-възложител, не се приемат и от настоящия съд. Работодателите са задължени лица по смисъла на законодателството, регламентиращо изискванията за безопасните и здравословни условия на труд и поради това не могат да прехвърлят отговорностите си относно обезопасяването, вкл. и безопасната експлоатация на намиращи се на територията на съответното предприятие машини и съоръжения, до които техните работници имат достъп. Тук е мястото да се отбележи, че фактът на прекратяване на наказателно производство, образувано срещу виновно физическо лице, за извършено престъпление от общ характер не може да се отрази по никакъв начин на образуваното и водено срещу юридическото лице – работодател административнонаказателно производство за неспазване задължения към държавата във връзка със здравословните и безопасни условия на труд. Именно изпълнение на така вменените задължения на работодателите ще гарантира липсата на инциденти, подобни на фаталния изход в процесния случай. Съдът

в рамките на административнонаказателното производство не е ангажиран с изводите на органите водили и прекратили наказателно производство за престъпление от общ характер независимо, че обстоятелствата са идентични.

Правилно е решението на първата съдебна инстанция и в частта, с което се приема за неоснователно твърдението на жалбоподателя за допуснати от районния съд съществени процесуални нарушения. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Спазени са всички процесуални правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и така не са допуснати нарушения. След законосъобразно водения процес и събраните в неговия ход доказателства са направени съответните правни изводи, с което е налице и правилно приложение на материалния закон. За пълнота на изложението ще се отбележи, че се споделя преценката на районния съд относно неотноситимостта на факта на евентуално съпричиняване на злополуката от загиналия работник. Този въпрос не е обект на изследване в настоящото производство, но предвид противоречивите данни относно това наредено ли е било на работника да работи с инсталацията, защо достъпът до машината не е бил сериозно и отговорно ограничен и по повод „любопитството“ на всички работещи, особено на загиналия, защо машината е работела в деня, в който технически отговорното лице – проектант, който е монтирал инсталацията и е изпитвал същата е отсъствал от обекта, как машина в процес на монтиране и изпитване, с отстранено предпазно средство на движещи се части – шнеков транспортър, е оставена без надзор и т.н., съдът напълно споделя позицията, че обезопасяването, дължимо от работодателя не е сторено и дори да е налице факт на съпричиняване, същият не променя параметрите обективната и безвиновна в случая административнонаказателна отговорност наказаното лице.

На следващо място предвиденото да бъде наложено административно наказание, районният съд е намерил за правилно определено, като подведено под относимата санкционна правна норма и съответно по вид. Относно размера на санкцията обаче решаващият състав е изложил мотиви за несъответствие на същия с правилата за определяне на наказанието заложи в чл. 27 от ЗАНН и неговата алинея втора. Прието от районния съд е, че определеният от административнонаказващият орган размер на наказанието е над средния предвиден в закона, без АНО да се е мотивирал за това, поради съдът е намалил същата от 10000 лв. на 5500 лв. Касационният състав не споделя тази част от решението на първата съдебна инстанция. Определеният от АНО в процесния случай размер на санкцията е съответен на тежестта на нарушението и тежките последици от същото, като същевременно и целите на административното наказване биха били постигнати. Това дава отговор и на молбата на жалбоподателя за

намаляване размера на наказанието към минимума, предвиден за нарушението. Определеното от АНО наказанието като размер е справедливо. Независимо от тази позиция на настоящия съд обаче, предвид липсата на жалба от страна на административнонаказващия орган или съответен протест на прокурора, поради забраната да бъде влошавано положението на обжалвания, НП в частта му относно размера на санкцията не може да бъде изменено, независимо че намаленият размер на санкцията е несъответен на тежестта на безспорно извършеното от работодателя нарушение. Решението на Районен съд – Перник се следва да бъде оставено в сила в постановения му вид, а касационната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №385 от 21.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №174 по описа на съда за 2012 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2304456/20.12.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област (СО) срещу „БОНД 2005“, гр. София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/